

мнозина други отъ богатѣтъ да спомагатъ съ присърдце въ благодѣяніята му, и така можаше да ся намѣрва въ нуждытъ имъ, но пакъ вардяше да не злоупотрѣбава челоуѣколюбіето имъ.

Единъ день идва при него една жена твърдѣ нажалена и му казува че, понеже задрѣли мѣжа ѣ за дългъ, тя останѣла съ четири дѣцица, които неможала да прѣхраня, и че ако ся не намѣрахъ нѣкои челоуѣколюбивы людіе да помогнатъ на мѣжа ѣ да плати дългътъ си и да излѣзе, за неѣж вече друго неостава да чака освѣтъ да ся убіе въ отчаяніето си а не да гледа дѣцата си, че умиратъ отъ гладъ.

Това искаеваніе на женѣтъ докара въ умиленіе челоуѣколюбивыйгъ епископъ и той видѣ, че въ тойзи случай трѣба да ся покаже малко по-безочлявъ, и съвсѣмъ що прѣди малко бѣше обходилъ познайницитъ си да събира помощъ, рѣши ся да ги обыколи пакъ за помощъ на задрѣныйтъ ; и тѣй станѣ и отиде на